

1.
2720
Dvärgar.

I Västana ligger en bäcke,
"Höjarnon". Här låg för en jordstuga med torvtak
och en stor järngryta till kakeugn. Det var en
grävd gång till ~~trän~~, och ovanför den befann sig
stugans enda lilla fönster. Här bodde "Höjarnon-Sena"

Den berättade för mig om vad som uppsköt sig i bäcken.
En kväll hade hon varit borta och skulle faga gås-
vägen hem över bäcken. I en liten påls fick hon då
se en brasa och en del sk. "små folk" stå och röra
i en gryta som stod över elden och skvav i sig från gry-
tan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Dvärgar.

Skogsnyttor.

En hästkälla, när den siter i stugan, kom
 ett fruntimmersliknande väslar in genom dörren
 och hultspade och gräs och sade: "Hu, hu". Den
 beg. Då hon stått i stugan en stund, gick hon
 baklänges ut. Efter en stund gick den efter
 "fruntimmer". Därute såg hon två skogsnyttor stå
 och omfamna ett fräd.

Många gånger, då den gick i backen, hörde hon,
 hur skogsnyttorna skrattade.

Tecken och bydov.

För att få veta den folksammansades yrke
 el. utseende skulle man tigrande gå och taga ett glas
 vatten och därin slå en äggvita. Sedan skulle man
 lägga sig. På morgonen skulle då äggvitan ha bildat
 en figur, som liknade den folksammansade. Försöket
 gjordes med min faster, och hon gick på, att den,
 hon skulle bli gift, vad, skulle ha både kyssa och kysa.
 Det besvarades senare.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2720

Tecken ö bydov

Sanndröm.

3

Tecken och tydor.

För att man i drömmen skulle gå
 se till tillkommande, skulle man på kvällen
 äta en salt sill och brygga gå och lägga sig. Man
 fick inte bricka, hur långt man än blev. I drömmen
 skulle då den komma och ge en vatten, vilken
 man en gång skulle gifta sig med. När jag var i
 Gysanamma, så tjänade där en piga, som gjorde för-
 sök därmed. Hon såg i drömmen den man, som hon
 ej stiftade bekantskap med, för en månad år se-
 vare, men vilken utseende hon alltså den nat-
 ten hade klart i minnet. Hon gifta sig med honom
 också.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2720

4

Tecken och tydor.

Sanndröm.

Skine
Villand bok
Näsrum s:n
1930

^{6.}
Mynt. Inez Olsson, Näsrum
Ber. Berta Hult

Bergtagning af. 1851 i Näsrum

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2720

5
Bergtaggen

"Hjems-~~ber~~berättade ären, om en gammal,
som bodde i länsmanngårdens i Västana, vilken
blev, som man sade, "Bergtaggen". Därmed förtöll
sig så, att hon hade fött ett barn, och det var sed,
att de skulle kyrktagas därefter, innan de gingo ut-
gån ammanstans. Detta åtgäddes emellertid ej av gam-
man. Hon middag gick hon (före kyrktagningen)
för att bjuda dagsverksarna som till middag. Men hon
kom aldrig så långt som till dagsverksarna. Upps i backen
var ett kary och låg sjönk hon ner. När dagsverksarna ej
hörde av något bud gingo de objudna hem. När de
på långt avstånd kunde se upp i backen, syntes gam-
man nedsjunken till midjan i gräset, och innan de
nådde backen, hade hon försunnit, och det syntes in-
det spår efter henne. Det straffet gick hon för det hon
gick ut, innan hon kyrktogs, och man kallade
det för "Bergtagning". Vid platsen finns ett kors samt
en stenhöj. Varje människa, som gick där förbi, skulle näml.
kasta en liten sten där, för att liksom vira, att det skulle
hållas i helgd och ej glömmas.

Tecken och tydor.

Det var sed, att man företa en
 Tigande och fastande skulle gå tre primare
 vatten, så skulle den gå förbi som de en gång
 skulle bli förmälda med.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2720

6

Tecken och tydor

Se den tillkom-
 munda.